

toldunionen en grundlæggende betydning derved, at den udgør det grundlag for Fællesskabet, hvorpå alle traktatens øvrige elementer er opbygget. Denne funktion fremhæves udtrykkeligt i traktatens artikel 9.

40. Anerkendelsen af toldunionens princip indebærer på den ene side anerkendelse af afviklingen inden for det i traktaten fastsatte tidsrum af de indre toldsatser og af bestående kvantitative restriktioner og på den anden side anerkendelse af fællestariffen.

Med hensyn til afviklingen af de indre toldskranker skulle der vel ikke opstå større vanskeligheder, da princippet er så godt som ubestridt, og da ønsker om en særlig udformning af fristerne vil kunne fremføres ved en senere tiltrædelse. Principielt er det naturligvis ønskeligt, at nyttiltrædende lande så hurtigt som muligt føres frem til samme stadium i toldafviklingen som det, hvortil medlemslandene allerede er nået indbyrdes. Ved en tiltrædelse i første halvdel af overgangsperioden må man derfor så vidt muligt finde en løsning, hvorved tolden mellem det nye medlem og Fællesskabet enten straks ved tiltrædelsen eller dog i korte etaper derefter tilpasses det mellem medlemslandene bestående niveau.

Ved en tiltrædelse henimod slutningen af overgangsperioden eller efter dennes udløb må man sandsynligvis indrømme et noget større spillerum.

41. Fællestariffen vil snarere kunne give anledning til ønsker fra tredjelande om en særbehandling. Princippet om en fælles toldtarif er ganske vist uløseligt forbundet med begrebet om en toldunion og er oven i købet det væsentligste kendetegn i forhold til et frihandelsområde. Tredjelande vil derfor kun kunne rejse indvendinger over for toldtariffens højde og dens anvendelsesområde.

Bortset fra de i traktaten anførte toldlister blev toldsatserne i den nuværende fællestarif i medfør af artikel 19 beregnet som et simpelt gennemsnit af de i de fire toldområder inden for Fællesskabet anvendte toldsatser. Man valgte derved tydeligvis en kompromisformel mellem høj- og lavtariflandene inden for Fællesskabet. Et tiltrædende land kunne gøre gældende, at dets egen hidtidige toldtarif ville kunne drage det således fundne kompromis i tvivl, idet en beregning på grundlag af de seks medlemslandes gamle

nationale tariffer plus det tiltrædende lands egen tarif ville give et andet gennemsnit.

42. Det må med bestemthed forlanges, at en sådan argumentation ikke tages til følge. Et nyt medlems optagelse må ikke føre til nye forhandlinger om allerede fundne kompromisformler, det være sig vedrørende traktaten som helhed eller vedrørende fællestariffen. Traktaten er afsluttet, og de fundne kompromiser er indgået i Fællesskabets struktur. Om kompromiset havde fået et andet indhold, såfremt et tredjeland havde været deltager fra første færd, er et spørgsmål, som kun har teoretisk interesse.

43. At man fastholder princippet om den én gang etablerede fællestarif, betyder dog ikke, at der ved tiltrædelsesforhandlinger slet ikke kan forhandles om toldpositioner. I denne forbindelse kan der henvises til, at en række varer, der er af særlig interesse for de enkelte medlemslande, er holdt uden for beregningsgrundlaget for det simple gennemsnit. Endvidere blev toldsatserne for et ikke ubetydeligt antal varer fastsat ved forhandling mellem medlemslandene.

Denne fremgangsmåde giver mulighed for at tilgodese et kommende medlemslands legitime interesser. Selvfølgelig kan der ikke blive tale om en fuldstændig gennemgang af listerne og om at drage de allerede nåede resultater i tvivl. Men man kunne dog foretage en gennemgang af et begrænset antal varepositioner, som det tiltrædende land anser for særlig ømfindtlige.

44. Når bortses fra ganske specielle varegrupper, bør denne vej dog ikke betrædes, og især bør man undgå at vedføje traktaten toldlister for at imødegå forventede overgangsvanskeligheder. Vanskeligheder, der hænger sammen med optagelse i Fællesskabet og den nødvendige tilpasning af landets egen økonomi, bør så vidt muligt tilgodeses i aftaler, der udtrykkeligt betoner deres karakter af overgangsbestemmelser. Det vil bedst kunne opnås ved, at disse fordele gøres tidsbestemte og afvikles gradvis.

b) Landbruget.

45. I CEE-traktatens afsnit om grundlaget for Fællesskabet kommer kapitlet om landbruget umiddelbart efter bestemmelserne om den frie vareudveksling. Det fremgår tydeligt heraf, at den på ingen måde ind-